

Zprávy z farnosti

07/2013

Finak to ani nemůže být. Je zde období prázdnin a dovolených. I když si to třeba nechceme přiznat, přece jen poznáme, že je to určitý zásah do našeho stylu života. Někoho to třeba zasáhne jen okrajově, někdo ale dostane plný zásah. V každém případě je to ale příležitost prožít nějakou změnu, a to je vždy k užítku. Řikává se: „Život je změna.“ Kéž by letní měsíce pomohly i změně v našem nitru. Nové zážitky, nová setkání s lidmi; to všechno nás může obohatit.

Nezapomeňme to ale také prožívat v duchovní rovině. V podstatě to znamená, že všechno co prožíváme, chceme prožít v Boží přítomnosti. Více na Boha myslet, více se mu svěřovat. Tímto způsobem zakusíme větší hloubku všeho, co budeme prožívat.

Krásné, pohodové léto přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2013

Na každý měsíc jsou vyhlašovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ČERVENEC

1. Aby **Světový den mládeže v Brazílii** povzbudil všechny mladé křesťany v touze stát se učedníky a misionáři evangelia.
2. Aby se na celém **asijském kontinentě** otevřely brány hlasatelům evangelia.
3. Aby se náš národ nezpronevěřil **víře svých otců**.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Co se do minulých Zpráv již nevešlo

Ke sloupku

Měsíc květen je pro naši církev měsícem zbožnosti a radosti a my se necháváme vést cestou k našemu Pánu a Panně Marii. I letos jsme šli na Jalůvčí ke sloupku Panny Marie, bylo to 4. května. Po cestě jsme se modlili sv. růženec a zpívali píseň k Panně Marii. U sloupku jsme se pomodlili hodinku Panny Marie, několik modliteb podle Otce Františka a potom jsme, potěšeni naším konáním, odešli k domovu.

Sv. Jan Nepomucký

Další poutí byla pouť k Sv. Janu Nepomuckému do Thunovské kaple v Chrástu,

kteřá je právě zasvěcena tomuto světcí. Vyšli jsme od fary v Podmoklech, kolem obchodního domu Albert, ulicí Jiřího z Poděbrad a nahoru lesem ke kapli. Po cestě jsme se, jako vždy modlili růženec. Nešlo nás mnoho, ale naši skupinku osvětlila Lída Šumová, která na tuto pouť oblékla nádherný slovácký kroj.

Škoda, že nebyl mezi námi muž, který by oblekl i mužský slovácký kroj.

Došli jsme ke kapli, kde už bylo dost lidí. Protože cesta ke kapli vede do značného kopce, je-li raději autobusem, neboť většina z nich je už v seniorském věku.

V kapli byly připraveny židle, zasedli jsme a začali za vedení Mařenky Jiráskové zpívat píseň k našemu

světci. Při mši svatou měl Otec František hezkou promluvu o svatém Janu Nepomuckém, o jeho životě i o různých církevních posláních. Protože se nelíbil vrchnosti a nechtěl vyzradit zpovědňní tajemství, byl mučen, usmrčen a poté hozen do Vltavy. Na jeho smrti měl i velkou vinu sám král Václav IV.

Po skončení mše sv. jsme byli poděleni velmi dobrými koláčky od Evy Pohořelé a její maminky, za což velmi děkujeme. A poté jsme se rozešli k domovu. Byli jsme pozvednuti modlitbou a sv. přijímáním a příště opět přijdeme slavit sv. Jana Nepomuckého, jednoho z našich patronů země České.

M. Neub.

Setkání seniorů

V měsíci červnu jsme se opět společně setkali při farním setkání seniorů. Na tomto setkání jsme společně oslavili malé jubileum. Je tomu již dva roky, co se takto setkáváme. Na začátku setkání nám všem P. František Jirásek požehnal a vyprošoval nám požehnání a milosti pro další schůzky seniorů. Tyto schůzky mají již za tu dobu svůj řád a program. Jsme rádi, že máme tu možnost se v naší farnosti, my senioři, pravidelně setkávat.

Je to čas pro společnou modlitbu i sdílení. Skrze toto společenství seniorů chceme získat kontakty na ty seniory, co potřebují naši pomoc. Mnoho z řad seniorů je již nemocných a do kostela nemůžou přijít, a přesto by byli rádi za to, aby je někdo navštívil a potěšil. Budeme rádi, když nám o nich řeknete a my to pak zajistíme.

Za dva roky našeho setkávání jsme rádi za tyto společné chvíle a už se na tato setkání i těšíme. V době, kdy píšu tyto řádky, jsem na formačním setkání animátorů seniorů v Janských Lázních, abych zde načerpala spoustu duchovní síly a inspirací. Věřím, že se nás bude na setkáních scházet stále víc a víc a budeme duchovním obohacením nejen pro sebe navzájem, ale taky pro celou farnost.

Všechny Vás srdečně zvu! Další setkání je 2. úterý měsíce července, tj. 9. 7. 2013, opět na faře v Podmoklech.

Lída Šumová, animátorka seniorů

- Po křtu říká kněz rodičům dítěte: „Vaše miminko se drželo velmi statečně, ani nezaplakalo.“ „Není divu, celý týden jsme to trénovali s kropicí konvičkou.“

Víme jak se chovat v chrámu Páně?

V neděli 16. června 2013 jsme měli příležitost zažít při mši první sv. přijímání dvou dětí. Jistě pro nás všechny přítomné a pro celou farnost radostná událost. Děti byly slavnostně oblečeny, děvčátko v hezkých šatičkách a chlapec dokonce v moravském kroji, spolu se svým mladším bráškou, všem to moc slušelo. Kostel byl hezky vyzdobený a i díky sluníčku, které nám po delší době opět zasvítilo zůstane tato slavnost pro všechny přítomné hezkou vzpomínkou.

Chtěl bych však poukázat na jeden nešvar, kterého jsem si při podobných obřadech, ať již jde o křest, 1. sv. přijímání, biřmování či např. návštěva pana biskupa, a tím je nevhodné chování těch, kteří pořizují z těchto okamžiků snímky či videa. Mnohdy tito lidé pobíhají s fotoaparátem či kamerou po kostele v naprosto nevhodnou chvíli a na nevhodném místě. K tomu jeden konkrétní okamžik z výše uvedené slavnosti, kdy fotograf při čtení evangelia seděl na stupínku presbytáře, otočen zády ke svatostánku, opřen o zeď, zatímco všichni ostatní samozřejmě stáli, čehož si i on po určité době všiml a též povstal.

Já to zmíněnému člověku nezazlívám, vím že to učinil z pouhé neznalosti, ale právě proto bych navrhnul, aby při těchto slavnostech pořizovali záznamy buď lidé k tomu předem určení (vždyť dnes se stejně vše pořizuje na digitální karty, a tak lze snadno tyto fotografie či videa poslat zájemcům na počítače), nebo aby byli předem alespoň v základu poučeni o průběhu mše svaté.

Antonín Musil

Okénko do knihovny

autor: Svatý otec
název: Všichni musíme myslet na Sýrii
z obsahu:

„Ať utichnou zbraně!“ Nový apel papeže Františka světu, který si zakrývá oči před masakrem syrských civilistů. Po opakovaných výzvách k mírovému řešení konfliktu – naposledy v neděli 2. června – Svatý otec do Vatikánu svolal asi dvacet charitních katolických organizací, které působí přímo na místě. První obdobné poradní setkání se uskutečnilo loni v listopadu v Bejrútu pod záštitou Papežské rady Cor Unum.

„Kolik krve již bylo prolito! A kolik útrap bude ještě muset být protrpěno, než se podaří nalézt politické řešení krize?“ dotazoval se Svatý otec při setkání se zástupci blízkovýchodních Charit. Upozornil na opakované apely Benedikta XVI. a na loňskou misi kard. Saraha. Poté poukázal na roli Církve v syrské humanitární katastrofě, která se dotýká více než sedmi milionů lidí. „Církev se cítí volána k tomu, aby skromně, avšak zároveň konkrétně a účinně dosvědčovala lásku, které se naučila od Krista, milosrdného samaritána. Víme, že Kristus je přítomný tam, kde člověk trpí. Právě v nejbolestnějších situacích nemůžeme couvnout.“

Papež znovu vyzval mezinárodní společenství ke konkrétní iniciativě podporující dialog mezi stranami konfliktu. Požádal také o podporu humanitárního úsilí ve prospěch syrských uprchlíků, které má být zaměřeno zejména na dobro člověka a obranu jeho důstojnosti.

„Z pohledu Svatého stolce je dílo katolických charitních agentur mimořádně významné. Přináší pomoc syrskému obyvatelstvu bez ohledu na etnickou nebo náboženskou příslušnost. Je to přímý způsob, jak přispět k usmíření a vybudování společnosti otevřené všem různým složkám. Svatý stolec usiluje o mírovou budoucnost pro Sýrii, která by všem zajistila svobodný život a možnost vyjádřit svou osobitost.“

Zejména však Svatému otci leží na srdci blízkovýchodní křesťanské komunity. Jejich úlohou je zpřítomňovat křesťanství v regionu, kde se zrodilo, a celá Církev je v tom musí podporovat. Pomoc těmto komunitám má nyní být imperativem pro každého katolíka. „Všichni, všichni nyní musíme myslet na Sýrii. Kolik utrpení, nouze, bolesti. Ježíš zde trpí, je ozebračován a hnán pryč ze své vlasti. Jsou to Ježíšovy útrapy! To je mystérium, naše křesťanské mystérium. Pohleďme na Ježíše, který trpí v obyvatelích milované Sýrie.“ Závěrečné papežovo požehnání patřilo všem Syřanům v zemi i na útěku. Papež vám je stále nablízku. Církev vás neopouští, zdůraznil Svatý otec.

ReVat, vybráno z časopisu Monitor 1/2013, M. Jirásková

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Farní rada se v červnu zřejmě nakonec nekonala.

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 14. července 2013 v 18:45 (po večerní mši svaté). A nebo až po prázdninách...

Složení Farní rady římskokatolické farnosti Děčín IV – Podmokly pro léta 2012 - 2014

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda
Jiří Málek	zástupce předsedy
Adam Musil	člen
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Martin Škoda	člen
Jaroslava Škodová	členka ekonomické rady
Miloš Vavříčka	člen

- Biskup vizitoval jednu zapadlou farnost, v níž působil starý kněz. Na závěr se ho zeptal: „Zdá se mi, že už vás ta práce, milý bratře, zmáhá. Neměl byste uvažovat o zaslouženém odpočinku? Kolik je Vám vlastně let?“ „O pět let méně než Vaší Eminenci!“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2013	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 094 Kč	1 423 Kč	3 587 Kč	Na katolické školy
Únor	9 204 Kč	1 238 Kč	2 782 Kč	Svatopetrský halář
Březen	11 874 Kč	3 281 Kč	3 915 Kč	Na pojištění kostelů
Duben	7 372 Kč	1 556 Kč	2 524 Kč	Na záchranu kostelů
Květen	6 049 Kč	1 335 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	42 593 Kč	8 833 Kč	12 808 Kč	

Pouť do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 3. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2013	21. července	18. srpna	15. září
6. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		17. listopadu	15. prosince

vlakové spojení:

(cena 22 / 17 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:53	14:53	16:53	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:17	21:17

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- ☞ **Javorý** – pouť ke sv. Prokopovi. Svatého Prokopa oslavíme v kostele v Javořech poutní bohoslužbou slova v sobotu 6. července v 15:30.
- ☞ **Sněžník** – pouť k P. Marii Karmelské. V úterý 16. 7. je památka Panny Marie Karmelské. Oslavíme ji v sobotu 20. července v kapli na Sněžníku v 15:00. Více ve speciálním článku níže.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky!

Rok víry

ROK VÍRY 2012
2013

O duchovní korupci

*pozn. překl.: Článek P. Jorge Mario Bergoglia SI *Corrupción y peccado. Algunas reflexiones en torno al tema corrupción nepojednává o fenoménu podplácení, nýbrž o duchovním stavu srdce a kultury. Španělština užívá jeden výraz, který musel být v českém překladu nahrazen několika termíny, totiž duchovní korupce či zkorumpovanost, zkaženost, zvrácenost.**

Triumfalismus

Být mírou posuzování má ještě jeden rys. Každá zkaženost se šíří a současně vyjadřuje v atmosféře triumfalismu. Ten je ideální polévkou, z níž se vaří duchovně zkorumpované postoje, poněvadž zkušenost říká, že tyto postoje přinášejí dobré výsledky, zkorumpovaný člověk se cítí vítězem, triumfuje. Utvzuje se a zároveň v tomto triumfálním prostředí dělá pokroky. Všechno jde dobře. A z tohoto dobrého vzduchu, s tímto větrem v plachtách, se reorganizují a reformují situace podle mylných kritérií.

Žádný triumf, nýbrž triumfalismus. Například žádostivost a rozpustilost jsou formy zkaženosti, které pohodlně hnízdí v neblahém ovzduší toho, co de Lubac nazývá „duchovní mondénost“, [17] což není nic jiného než triumf důvěřující triumfalismu lidských schopností, tedy pohanský humanismus adaptovaný na křesťanský zdravý rozum.

Duchovně zkorumpovaný člověk tím, že do své osobnosti integroval stabilní situace existenciální degenerace, podněcuje optimismus až k opojení svou vlastní existencí v jakési eschatologické anticipaci, kterou je triumfalismus.

Zkažený člověk nemá naději. Hříšník očekává odpuštění... Zkažený člověk nikoli, protože svůj hřích nevnímá, triumfoval. Křesťanská naděje se stala imanentní ve virtuální budoucnosti dosažených triumfů, jejich imanentních anticipací. [18]

A právě tento triumfalismus rodící se z pocitu, že jsem mírou jakéhokoli posuzování, mi dovoluje snižovat druhé na vlastní triumfální míru. Jinými slovy: zkažené prostředí, zkažený člověk, neumožňuje svobodě, aby se rozvinula. Zkorumpovaný člověk nezná bratrství nebo přátelství, nýbrž pouze komplicitu. Pro něho neplatí příkaz lásky k nepřítelům nebo ona distinkce, jež je základem starozákonního přikázání: přítel nebo nepřítel. Když například zkorumpovaný člověk uplatňuje moc, vždycky do své zkaženosti vtahuje druhé, snižuje je na svoji míru a činí z nich komplice volby svého stylu. [19] Toto všechno nastává v prostředí, jež se samo sebou vnucuje svým triumfálním stylem. Je to triumfalistické prostředí typu panem et circenses (chléb a hry), kde zdánlivě funguje zdravý rozum při posuzování věcí a smysl pro průchodnost, nabízejí-li se různé možnosti. Protože zkaženost implikuje tuto existenci míry, je proselytní. Hřích a pokušení jsou nakažlivé, zkaženost je proselytní. [20]

Proselytní dimenze zkaženosti se projevuje aktivismem a sklonem přemlouvat. Mohla by být součástí válečného plánu Lucifera jakožto vůdce, kterého svatý Ignác

prezentuje v Duchovních cvičeních.[21] Nejedná se o povolání za účelem páchání hříchů, nýbrž o verbování do stavu hřichu, do stavu zkaženosti: „...sítěmi a řetězy... nejdříve svádět touhou po bohatství, aby snadněji došli k marnivé světské cti (rozuměj triumfalismus) a potom k vyzrálé pýše...“ Jde o plán vytvoření dostatečně silného stavu, aby mohl odolat nynějšímu (první dvojice)[22] a každému (druhá dvojice)[23] pozvání milosti.[24]

Poznámky:

[17] H. de Lubac, *Meditace o církvi, druhé španělské vydání, Pamplona, Desclée, str. 367-368.*

[18] *Fenomén imanentní naděje čerpá svou sílu v nauce Jáchyma z Fiore o tzv. trojím období. Jeho pojetí církve je v tomto smyslu zkažené, protože buduje různé systémy imanentní naděje na její instituci. Tajemství církve tak reinterpretuje ve světle imanentních kulturních hnutí nebo politických událostí. Tímto způsobem nastává kuriózní situace: v zájmu pokroku a kvůli uskutečnění další etapy rozvoje lidstva se transcendence stává imanencí. Tato imanence je však důsledným fundamentalismem, který je mnohem nebezpečnější než mylné pochopení návratu k pramenům. Je to jakýsi fundamentalismus imanence, interpretující církevní mystéria za pomoci parametrů politického vykoupení nebo přímo politicko-kulturní reality národů, byť by byla dobrá.*

[19] *Není pouhou mírou vzhledem k hodnotovému soudu, nýbrž také mírou sdružování či vztažným bodem povolávání nových adeptů. Aby bylo možné stát se druhem zkaženého člověka, je nezbytné být jeho komplicem.*

[20] *Existují tři typické charakteristiky pokušení ke hříchu: pokušení roste, infikuje a ospravedlňuje se. Tyto tři charakteristiky se však ve stavu zkaženosti projevují jinak. Zkaženost se konsoliduje, přemlouvá a domáhá se práva. Růst pokušení už je procesem konsolidace; náказа přijímá aktivní roli a stává se proselytismem; a samotné ospravedlňování se nakonec přetváří a stává se vztažným precedentem.*

[21] DC, 142.

[22] DC, 153. *Dvojice znamená jeden ze tří typů jednání, která si osvojují podobní lidé při přijímání volby před Bohem. O této skutkové podstatě se jedná v druhém týdnu exercicií (150-157) v meditaci o „třech dvojicích“ a deseti tisících dukátech nabytých „ne z ryzí nebo náležitě lásky k Bohu“. Všechny tři dvojice se chtějí „spasit a nalézt v Bohu pokoj“, ale každá přijímá duchovně odlišné řešení.*

[23] DC 154.

[24] *Tady je odkaz poněkud přepjatý, protože v případě dvojic se patrně nejedná o zkaženost, ale jednoduše o nabytí nějaké věci „ne z ryzí nebo náležitě lásky k Bohu“ (DC 150). Může však posloužit k ilustraci.*

pokračování příště

Z italského Guarire dalla corruzione, EMI, Bologna 2013 (španělsky Corrupción y peccado. Algunas reflexiones en torno al tema corrupción, Editorial Claretiana, Buenos Aires, 2005), přeložil Milan Glaser

Česká sekce RV

Rozhovor se sestrou papeže Františka

Marii Eleně Bergogliové je 65 let a je posledním žijícím sourozencem papeže Františka. Bydlí se svými dvěma syny v malé vilce se zahradou na periferii Buenos

Aires. Když však hovoří s korespondenty italských listů Famiglia Cristiana (23. 3.) a La Repubblica (17. 3.), její myšlenky zabíhají k rodnému domu rodiny Bergogliových, ve čtvrti Flores:

Myslím, že rodiče tehdy onen dům koupili, protože měl obrovskou kuchyň. Pak ale nevěděli, kam umístit nás pět dětí. Jorge v prosinci 36 roku, o 13 měsíců později Oscar, pak Marta a o dva roky později Alberto. Než jsem přišla na svět já, o dvanáct let mladší než Jorge, jeden další sourozenec zemřel před narozením. Bylo mi třináct, když tatínek odešel na věčnost, zemřel na infarkt, vypráví papežova sestra a pokračuje: Do té doby jsme ale byli šťastná rodina – a hlavně italská, „tanos“, jak nám říkali Argentinci. Vzpomínám si na posvátnost každé neděle – nejprve mše svatá ve farním kostele San José a poté dlouhý oběd až do pozdního odpoledne. Byli jsme chudí, ale zachovávali jsme velkou důstojnost a věrnost italským tradicím. Maminka byla výborná kuchařka, ačkoliv před svatbou prý neuměla ani usmažit vajíčko. Vařit jí naučila až babička Rosa, která do Argentiny emigrovala v roce 1929. Utekla před fašismem. Pro nás byla tato babička hrdinka a nebojácná žena. Nezapomenu, jak nám vyprávěla o Mussoliniho diktatuře, kterou tvrdě odsuzovala.

Tatínek Mario byl účetní a také jediný, kdo domů nosil peníze. Jen Bůh ví, jak se musel namáhat, aby nás všechny uživil. V Argentině mu neuznali jeho italské vzdělání. Pracoval tedy v továrně na své odborné pozici, ale nemohl podepisovat výkazy. Méně ho proto platili, přesto však nikdy neztratil svůj humor. Byl stále veselý, nikdy se nezlobil – v tom mi hodně připomíná mého bratra Jorgeho. Také nás nikdy nebil – v tom byl velký rozdíl mezi rodinami Argentinců a italských emigrantů. U nás doma byl otec autoritou, ale bez mužské nadřazenosti – stačil jen pohled, když jsme zlobili. Někdy bych byla raději snesla výprask, než ten vyčítavý pohled, vzpomíná paní Elena Bergogliová.

Tatínek maminku velice miloval a stále jí nosil dárky. Když se vrátil z práce, bral mne za ruku a tajně mne vodil ven, abychom mamince něco koupili. Jorge mi vždy připomínal oba rodiče. Maminku kvůli tomu, že také výborně vaří. Když jsem se totiž narodila, maminka měla delší dobu zdravotní potíže, a Jorge vařil pro celou rodinu. Maminka mu vysvětlovala, jak na to, a bratr se vše dobře naučil. I jako arcibiskup si vařil sám. Hlavně se však bratr podobá otci, dodává paní Elena. Tatínek si někdy nosil práci domů – rozložil účetní knihy na stole v obývacím pokoji a pustil gramofon. Poslouchal operu a italské národní písně. Stejně jako Jorge, který miluje operu, dobré tango a Edith Piaf.

Naše rodina žila chudě, vysvětluje papežova nejmladší sestra, ale, jak už jsem řekla, důstojně. Nikdy jsme nic nevyhodili, maminka přešívala tatínkovo oblečení pro nás děti. Možná i kvůli tomu jsme uvyklí na krajní prostotu a jednoduchost. K Jorgemu jsem vždy vzhlížela jako k nejstaršímu bratrovi – hrál kopanou, chodil do Katolické akce a studoval. Nevzpomínám si, že by někdy rodiče něčím rozzlobil. Když dokončil technické lyceum a stal se diplomovaným chemikem, řekl mamince, že by chtěl studovat lékařství. Maminka mu tedy upravila pracovnu na půdě, kde by se mohl učit daleko od nás ostatních dětí. Jednou tam ale přišla uklidit a našla samé teologické knihy. Jorge přišel domů a maminka mu vyčetla, že jí lhal. Nikdy nezapomenu na jeho zcela vyrovnanou odpověď: Nelhal jsem ti, mami. Řekl jsem, že budu studovat medicínu – a toto je medicína duše. Bratr vstoupil do semi-

náře v 19 letech – tatínek byl rád, ale maminku to velmi zasáhlo. Pochopila, že ho tím ztrácí.

Tak, jako ho dnes zase znovu ztrácím já, povzdechne si papežova sestra. Z naší rodiny jsme zůstali naživu pouze my dva. Jorge mi byl stále nablízku – podporoval mne a pomáhal mi také, když jsem se rozváděla. Stále nemohu uvěřit, že je papežem. Před jeho odjezdem do Říma jsme se rozloučili jako vždy. Svůj byt na kurii opustil tak, jako by se tam měl hned vrátit, měl i nakoupeno. Jakmile jsem se ale dozvěděla o jeho volbě, ihned jsem v srdci cítila, že do Říma nepojedu. Ještě dříve, než o to bratr Argentince požádal a vybědl je, aby raději dali peníze chudým. Víím, že až se setkáme, beze slov se obejmeme. Jsme sice Italové, ale ze severu – hluboce vše prožíváme, avšak v nitru, říká papežova sestra. Na kardinálské jmenování jsem s bratrem do Říma jela. Den před konzistoří se Jorgeho jeden kardinál zeptal, zda už si vybral limuzínu, kterou přijede do Vatikánu. Ano, ovšem, odpověděl bratr. Jaképak ovšem – šli jsme pěšky! Trmáceli jsme se přes celé město – já a on se svými plochými nohama, které ho věčně bolí. Takový je totiž můj bratr, papež František, řekla italskému tisku Elena Bergogliová.

*S použitím rozhovorů paní Marie Eleny Bergogliové pro italský katolický týdeník *Famiglia Christiana* a italský deník *La Repubblica* Jana Gruberová*

Poznámka: Pokud byste chtěli dostávat pravidelné každý den informace o papežovi, zaregistrujte si odběr na www.radiovaticana.cz.

Kaple Panny Marie na Sněžníku

Postavení křížků a kaplí se dalo z nejrůznějších příčin. Události, které tomu předcházely, kolovaly mezi lidmi jako příběhy, které se později přesouvaly do oblasti pověstí či báchorek. Dnes jsou tyto příběhy většinou zapomenuty. Není divu, v záplavě jiných informací pro ně již nezbyváá prostoru a také pamětníci jsou již na onom světě. Chceme-li se dobrat jádra věci, jsme odkázáni na písemné prameny, tedy vlastivědnou literaturu či archivní prameny.

Vydejme se touto cestou a zkusme se na základě písemností dopátrat události, která zavdala příčinu k postavení kaple na Sněžníku. Podle pamětní knihy obce Sněžníku se o postavení zasloužil hrabě František Thun, a to z vděčnosti za záchránění svého jediného dítěte, dcerky Anny (*1903). Pamětní kniha dále uvádí, že komtesa si jednoho dne vyjela se svojí chůvou na vycházku kočárem po maxičské okresní silnici, když tu se koně znenadání splášili. Vyrázili kupředu jako šílení a táhli za sebou kočár s oběma vyděšenými pasažéry. Duchapřítomné chůvě se ještě podařilo zavčas i s Aničkou vyskočit z kočáru. Z vděčnosti za záchranu dcery pak nechali její rodiče postavit kapli. O donátorech stavby si lze dodnes přečíst nápis nad presbyteriem: „Vystavěl František hrabě z Thun-Hohensteinu a Ernestina hraběnka z Thun-Hohensteinu v roce 1910 (Erbaut von Franz Grafen von Thun-Hohenstein und Ernestine Gräfin von Thun-Hohenstein im Jahre 1910)“. Autorem secesní kaple byl podmokelský stavitel Putz, resp. firma A. Putz & W. Weber. Po ukončení stavby v roce 1910 byl do věžičky kaple zavěšen zvon, kterým se předtím vyzvánělo ze staré školy čp. 86. Vysvěcení kaple, označované také jako kostelík,

proběhlo 23. dubna 1911. Slavnosti se zúčastnil i hrabě Thun, který přijel na Sněžník automobilem. Hlavní projev přednesl starosta obce Sommer, následoval kulturní program a lidová veselice. První světová válka, která brzy následovala, si kromě nesčetných lidských obětí vybrala svoji daň i mezi zvony. Šedesátipětí kilový zvon sněžnické kaple musel být v říjnu 1917 sejmut a zrekvírován pro válečné účely. Obec za něj obdržela 260 Kč. Po válce, v prosinci 1919, daroval kníže Thun-Hohenstein kapliče nový litinový zvon.

Dnes je vlastníkem kaple město Jílové. Na počátku 90. let minulého století ji pronajalo podnikateli, který městu předložil poměrně velkorysý plán na financování přestavby na uměleckou galerii. Provedl částečnou demontáž oltáře, úplnou demontáž lavic a dalšího zařízení, odkrytí podlahy a stěn. Pak ho však podnikatelské aktivity zavedly do zahraničí. Do ČR se v podstatě už nevrátil a věnoval se nadále podnikání. Tím ustaly i započaté stavební práce a kaple na řadu let osiřela. Dalším nájemcem kaple se stalo občanské sdružení „Přátelé Vysokého Sněžníku“, ustanovené v roce 2009. Zatím se mu v roce 2012 podařilo položit novou podlahu a chystá opravu střechy.

Po mnoha desetiletích se v sobotu 19. července 2008, tedy po svátku Panny Marie Karmelské, konala v kapli bohoslužba slova. Od té doby se tu bohoslužby spojené s procesím k sousední kapli svaté Trojice opakují každoročně v tomto termínu.

KS

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terzie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ Wohl gehen...

Uskutečňují se Boží plány spásy celého světa a kvůli Němu jeho vyvolenému národu. A přitom mu jde o každou jednu duši. A každá je mu nevěstou, kterou láskyplně objímá a věrně o ni pečuje. A toto božské láskyplné objetí je ostnem, který duši bere klid.

☞ Je dunkler...

Čím temněji je kolem nás, tím více musíme své srdce otevírat pro světlo shora.

☞ Ale die Allerheiligste...

Když nejsvětější Panna řekla své „Staniž se“, tím vznikl Boží lid na Zemi, a ona se stala první služebnicí.

☞ Das Geheimnis...

Tajemství vzniku člověka a tajemství zla úzce spolu souvisejí. Proti světlu proudícímu z Nebe se staví zpuštěná noc hříchu. To je těžká a vážná pravda.

☞ Im Grunde...

V zásadě každý smysluplný požadavek, který vstupuje se zavazující rozhodností před duši, je slovem Božím. A kdo takové slovo Boží ochotně přijme, ten dostane i božskou sílu mu dostat.

☞ Willst Du...

Chceš se vši vážností uzavřít společenství s Ukřižovaným? Pak na všech frontách a ve všech městech nářků můžeš v síle Kříže tišit, uzdravovat a přinášet spásu.

☞ Denke daran...

Nezapomeň, že zde na Zemi nejsme proto, abychom měli nebe na zemi. Věřím, že o tom něco víš, o tom jak mnozí jsou strháváni do pochybností, a měl by ses snažit něco z přemíry jejich bídy a utrpení jim ulehčit.

☞ Nicht die menschliche Taetigkeit...

Lidská činnost nám nepomůže, to může jenom utrpení Kristovo. A na něm mít podíl je mou touhou.

☞ Der Berg...

Hora očistění se jmenuje Kalvárie a na ní se vypíná Kříž. To je to znamení, které po věčnost ukazuje jedinou cestu k Nebi, znamení, které žádá jasné vystoupení a rozhodnutí.

překlad A. S.

Hnutí a komunity působící v České republice

Komunity vzešlé z Charismatické obnovy:

Emmanuel

Z hnutí charismatické obnovy se zvláště ve Francii osamostatnilo několik dalších společenství.

Nejvýznamnějším z nich je společenství Emmanuel. Zakladatelem je Pierre Goursat (+1991) a Martine Laffite - Catta. Kolem nich se v Paříži v roce 1972 shromáždilo několik set laiků, aby žili radikálněji milost sv. křtu a ostatních svátostí a dali se do služeb církve.

Emmanuel znamená: Bůh s námi (Mt 1, 23). Pro členy komunity to znamená poznávat Ježíše jako střed každodenního osobního života. „Být ve světě, ale ne ze světa“ (J 17, 15-16). Tvořit bratrské společenství kolem Vzkříšeného, „aby byli jedné mysli a jednoho srdce“ (Sk4, 32). Je to komunita všech stavů. Tvoří ji svobodní, manželé i kněží, jimž představení dovolí podílet se podle možností na životě komunity. Laici mají možnost rozhodnout se pro zasvěcený život v celibátu. Mohou žít samostatně nebo pod jednou střechou. Členy komunity se mohou stát křesťané od 18 let, kteří se chtějí dát do služeb obnovy v Duchu svatém podle svých schopností a možností, když projdou postulátem a noviciátem.

Třemi sloupy spirituality jsou: adorace, soucítění, evangelizace. Odevzdání se Duchu svatému, Boží slovo, svátosti a přímluva Matky Boží Panny Marie vkořeňují život komunity a její apoštolát do života církve.

Komunita má své správní centrum v Paříži a centrum duchovní v Paray-le-Monial, místě zjevení tajemství Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Má několik evangelizačních škol pro mladé a byla jí svěřena misijní škola v Římě. Pořádá veřejné evangelizace a organizuje mezinárodní poutě. V současné době je členů komunity kolem 6 tisíc a pocházejí ze všech kontinentů. Od 8. 12. 1992 je komunitou Pontifikálního práva po té, co sv. Otec dal k tomu 20. 11. 1992 osobní souhlas. 8. prosince 1998 potvrdila Pontifikální rada laiků statuta komunity s definitivní platností.

Kontaktní adresa: Komunita Emmanuel; Lidická 6, 602 00 Brno

z knihy Nová hnutí v církvi, www.vira.cz

Slabí muži mají milenky, silní muži mají rodiny

Včera byl Den otců. Jsem rád, že den otců máme. Již několik desítek let se slaví Mezinárodní den žen, či Svátek maminek, Den dětí, nebo Mezinárodní den rodin. Na muže se tak trochu zapomínalo.

Stát se dnes otcem a manželem je jiné než dříve. Ptáte se proč? Prvním faktorem je prostředí, ze kterého dnešní muži vstupují do společnosti. Dost často vyrůstají v neúplných rodinách, kdy veškerá tíha výchovy je na bedrech maminky. Mnoho mužů se ve svém životě nikdy nesetká se vzorem otce. Neměli možnost zažít muže, který se o ně stará a miluje jejich matku. Někteří mají štěstí a tento pocit získají díky jinému tatínkovi. Pokud ale maminka zůstane sama, nemá se takový „kluk“ o co v životě opřít. Nezažil, jak si rodiče navzájem vycházejí vsítíc při hledání východisek ze spleťtých situací, jak společně překonávají krize a dokážou si odpuštít.

Určitým testem zralosti bývala dřív vojenská služba. Byť můžeme mít na tehdejší armádu a výcvik v ní různé názory (řízení armády za socialismu bylo spíš tématem pro tragikomický román), pro mnohé muže skončil život tzv. „mama hotelu“. To dnes trochu chybí, protože mnoho mladých mužů, kteří nemají ve dvaceti letech jasno, nic na světě nenutí opustit domov svých rodičů. Tak se stane, že muž má přes třicet let, nemá životní partnerku a „nic mu nechybí“!

Pokud má mladý muž jasno a potká tu pravou, pak nastane nejednoduchá cesta k završení vzdělání, hledání zaměstnání, a zajištění bydlení. To vše v situaci, kdy se dnes bez praxe práce hledá velmi těžko a bez historie příjmů se také těžko financuje byt nebo domek.

S příchodem dětí pak začíná období, které ukáže, co v chlapovi je. Péče o děti, noční buzení, všudypřítomný pláč a vyčerpání obou partnerů. Dokázat naplno pomoci své ženě a najít si chvíli jen „pro ní“, je pro mnoho mužů nezvladatelný úkol – nejsou na to připraveni. Zde se musí naplno ukázat hodnotový základ muže-otce a také jeho fyzické a psychické schopnosti. Vzory jsou potřeba.

Muži čelí v moderním a světě mnohem složitějším tlakům než dříve. (Ne jinak je tomu dnes i u našich manželek.) Je dobře, že se den otců slaví. Být dobrým otcem je mnohem větší životní úspěch než být dobrým manažerem – to dnes zvládne kdekdo. Závěrem si dovolím připojit jednu větu, která se nedávno objevila na sociálních sítích: **Slabí muži mají milenky, silní muži mají rodiny.**

Přeji všem tátům, ať se jim úlohu dobrého otce daří naplňovat, aby ukázali svým synům cestu. :-)

Marian Jurečka, <https://www.facebook.com/#!/marian.jurecka>, 17. červen 2013

Nezachraňujte svou duši

Když jsme svému lidu říkali, že musí „spasit svou duši“, prostituovali jsme křesťanství. Takový přístup často ego „spirituálně“ upevňoval, což je nebezpečné a klamné. Nazývali jsme to sice cestou ke svatosti, ale často to byl jen maskovaný a zapíraný zájem o sebe sama.

Zachraňovat vlastní duši a zamilovat se do Boha jsou dvě velice odlišné cesty. Protože jsme lidem říkali, aby zachránili svou duši, upadali do duchovního konzu-

mentsví, hromadění svátostí, svatých aktivit, asketických praktik – což vše jen potvrzovalo jejich falešné já. A tak se kolem nás začala pohybovat tato velká křesťanská ega, která jsou stažena v sebeobraně, jsou se sebou spokojená a špatným způsobem konzervativní. Obrácení se jich netýká. Každý kazatel a učitel ví, o čem tu hovořím.

R. R.

Hudební tábor 17.-24. 8. 2013

Hudební tábor pořádaný pro rodiny s dětmi, zaměřený na společné muzicírování v dopoledních hodinách na jakékoliv nástroje, které si účastníci tábora s sebou přivezou (kytara, flétna, housle, violoncello, percussion, aj.) vedou zkušení lektoři a hudebníci: Jaroslav Hudec, učitel hudby a hry na kytaru, působící ve státní a britské hudební škole, vedoucí mnoha hudebních táborů v ČR, Itálii a Francii, dlouhodobý pobyt a koncertní vystoupení v USA, skladatelská činnost, spolupráce s řadou hudebních osobností a institucí; Renáta Rollerová, vedoucí křesťanské folkové skupiny Petach.

Tábor pořádá občanské sdružení YMCA Setkání a je určen rodičům s dětmi. Může přijet jak celá rodina, tak třeba jenom její část. Do hudebního programu se mohou zapojit všichni. Ti, kdo se z nějakých důvodů nezúčastní hudebních nácviků, mohou si zvolit alternativní program.

Notové materiály budou zajištěny (písňe, folk, renesanční a barokní literatura, jazz i jiné styly). Podle počtu zájemců o hudební program se budou sestavovat ansambly (dua, tria, kvarteta i větší soubory) pro nacvičení programu na závěrečný veřejný koncert. Začlenění do souboru budou i úplní začátečníci, kteří si také z tohoto hudebního pobytu mnoho odnesou a budou moci použít při dalším pokračování studia hry na nástroj. V případě dostatečného počtu zájemců bude zajištěn i lektor pro konverzaci v angličtině.

Ubytování a stravování bude v Domě setkání, Dolní Albeřice (Krkonoše). Možnost ubytování jak ve standardních pokojích se sociálním zařízením na patře, tak i volba komfortních pokojů s vlastní koupelnou a WC za příplatek. Více informací o objektu na www.alberice.setkani.org. Další informace na www.setkani.org nebo 731 625 615.

R. S.

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Pokud se cítíte jako chlap, chcete na sobě pracovat, chcete být užiteční ostatním, atd., máte možnost přijít na některé ze setkání i v letošním roce...

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
19. 09. 2012	Trmice	Petr Novotný		
17. 10. 2012	Teplice	Milan Pekárek		
21. 11. 2012	Bohušovice	Kosatka		
19. 12. 2012	Krupka	František	František	Vánoční besídka

Znáte a sledujete stránky: <http://www.robertbezak.eu/>?

Pro volné chvíle

Správný výsledek řešení z ZzF 2013-06:

5	3	6	4	9	8	1	7	2
2	9	8	6	1	7	3	5	4
1	7	4	5	3	2	6	9	8
8	2	9	7	6	5	4	3	1
6	4	3	1	2	9	7	8	5
7	1	5	3	8	4	2	6	9
3	5	7	9	4	1	8	2	6
9	8	1	2	7	6	5	4	3
4	6	2	8	5	3	9	1	7

Nové zadání:

			3					
2			5	4			7	
		3					5	9
9		4		8	3			
		2	7		1	3		
1		5				8		
7				6	5		2	
		1						
	8							

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 3. 7. Svátek sv. Tomáše, apoštola
- 5. 7. **Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje**, biskupa, patronů Evropy
- 11. 7. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
- 23. 7. Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
- 25. 7. Svátek sv. Jakuba, apoštola

Výroční dny biskupů

- 1. 7. Mons. Hrdlička kněžské svěcení (1972)
- 5. 7. Mons. Esterka jmenován tit. biskupem (1999)
- 10. 7. Mons. Radkovský převzetí diecéze (1993) – 20. výročí

Odpovědnost křesťanů

Upozorňuji na **nově otevřenou konferenci**, která vznikla po společném setkání asi padesáti účastníků v zákristii kostela sv. Salvátora v Praze. Doporučuji proto sledovat současná dění na: <https://sites.google.com/site/konferenceodpovednost/o-konferenci>.

Setkávání

- ◆ 1. neděle v měsíci ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 na faře - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 na faře – knihovna, čítárna
- ◆ 2. úterý v měsíci od 14:30 na faře - setkání seniorů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 15:00 do 16:00 na faře - nácvik scholy
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ čtvrtek *po 14 dnech* od 15:00 na faře - setkání Schönstatt. maminek
- ◆ každý čtvrtek od 17:45 na faře - setkání nad otázkami víry
- ◆ 2. pátek v měsíci *ne vždy* od 19:00 na faře - setkání s promítáním
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 ^{+/ +/+} - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		18:00 ^{+/ +/+}
Středa	07:00	
Čtvrtek		18:00 ^{+/ +/+}
Pátek		18:00 ^{+/ +/+}
Sobota		18:00 ^{*/ **/} Bynov

^{+/} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 17:00**

^{*/} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:00**

^{+/+} Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 18:00**

^{**/*} Přes období letního času, jsou mše svaté v **lichých týdny v kostele, v sudých týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 07. 2013, před 1. nedělí v srpnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)